

den; dette er en Tanke, som jeg særlig onsker kunde trænge igjennem hos den ærede Minister. Jeg er ligeledes enig med den nævnte ærede Folketingsmand, naar han mente, at en Kontrol med Overholdelsen af saadanne Lovbestemmelser for Fiskeriet i Almindelighed ikke var strengt nødvendig; thi naar Lovovertrædelse blev gjorte til Gjenstand for Tiltale, vil det være meget let at overholde Bestemmelserne. Fiskerne ere nemlig i Reglen de bedste Kontrollører mod sig selv, thi Misundelsen spiller hos dem en saa stor Rolle, at den ene Fisker ikke taaler, at den anden bruger ulovlige Redskaber; og saadanne ville derfor meget snart blive argivne. Derfor har den Betragtning bestandig ledet mig, at Kontrollen i Limfjorden er overflødig, men isvrigt er dette jo en Sag som ikke ligger for her; jeg har kun villet fremhæve, at jeg er fuldstændig enig med den Tankegang, som det ærede Medlem gjorde gjældende. — Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger, som jeg beder Thinget om at høre med Taalmodighed. Den ærede sidste Valer fremhævede udtrykkelig den Tankegang, som gjorde sig gjældende, hvor han var; og jeg er enig med det ærede Medlem i, at han langtfra er enestaaende i saa Henseende; denne Tankegang vil vistnok finde Tilslutning overalt, hvor der har været laasende Bunde. Det er en overordentlig behagelig Ting at kunne have ikke ganske smaa Strækninger af Limfjorden til Raadighed, men dette lader sig ikke gjenneføre i sin Helhed; Limfjorden kan ikke udfisktes saaledes, at enhver Fisker kan have sit Distrikt der. Jeg tror, at denne Anskuelse tidligere er godkendt her i Salen, men jeg skal naturligvis meget fraraade, at en saadan Anskuelse skulde gøre sig gjældende og finde Bekræftelse ved nye Endringer, som sigte til en Tilbagevenden til det Gamle. Jeg har herom mange Beviser fra mange Sogneraad i store Fiskerleier — jeg skal særlig nævne Den Suur — hvis Hovederhverv er Fiskeri. Disse Sogneraad have bestemt udtalt, at det gjorde dem særdeles ondt, at Regjeringen har forelagt et Lovforslag som dette; de anse Slynkersnorvaad for aldeles uskadelige for Ungelen og ønske meget at be-

holde Bestemmelserne, som de ere. Jeg har fra flere modtaget Skrivelse, som gaa i samme Retning, men de indskrænke sig dog subsidiært til at forlange, at de kunne beholde Maanederne August og September; navnlig den sidste Maaned ere de alle enige om bør bibeholdes. De indvømme meget aabent og ærligt, at, dersom Ministeren vil holde paa det bestemte Antal af 4 Maaned, maa han hellere tage April med, og dette er naturligt, thi da begynder Varmen og alle Naturkræfterne at udvikle sig; hvilket jo naturligtvis ogsaa maa gøre sig gjældende med Hensyn til Fiskeyngelen. Skal det være et saadant Forbud mod Fiskeri, maa man snarere tage April med, men give August og September fri. Den ærede sidste Valer kom egentlig til at besvare sig selv, saaledes at han beviser, at hans Paastande i denne Sag ikke vilde holde Stik. Han fremhævede nemlig, at Grøden vilde kunne beskytte Ungelen, og dette er meget rigtigt; efter min Opfattelse kan den fuldkommen beskytte den. Det ærede Medlem fremhævede, at Snorvaad skulde være meget skadelige for Ungelen, hvilket navnlig viste sig i Lovens Motiver; men de Noster, som tale til Fordel for Kalesfiskeriet, og som ville søge en Støtte for deres Paastand deri, at Slynkersnorvaad skade Kalesfiskeriet, skulde dog være saa fornuftige, at de holde inde med Talen derom, thi intet Redskab skader i den Grad Ungelen som Redskaberne til Kalesfiskeriet, navnlig Pultvaad og Bøtvaad. Disse Redskaber ere nemlig overmaade smaa i Masserne, og de fange den allermindeste Ungel. Dette maa dog forstaaes saaledes, at de vel ikke fange al Ungelen; thi de slæbe ikke paa Bunden, og Slynderen er en Fisk, som, saasnart der kommer Uro, strax stikker til Bunds; men de smaa Slynkere uindgaa dog ikke alle Garnet, og intet Redskab tager saa smaa Fisk som Pult- og Bøtvaad. Derfor skulde Kalesfiskerne ikke støtte deres Paastand paa, at Slynkersnorvaadet skader Ungelen, da netop de Redskaber, de ville forsvare, ere dem, som fange de allermindeste Fisk. Jeg er imidlertid ikke blind for, at Kalesfiskeriet er en meget vigtig Indtægtskilde, og at der, forsaavidt Kalesfiskeriet og Slynkersfiskeriet komme i Kollision med hinanden, kan være nogen Almindelighed for, at